

PROTEIN

Časopis YMCA v České republice ročník XXVII 15 Kč



4/2025

17. LISTOPAD NA KORZU

CO JSTE MOHLI ZAŽÍT?

YOUTH UNIFY CAMP 2025

TENTOKRÁT NA SÁZAVĚ

PLÁNY YMCA

CO NÁS ČEKÁ?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XXVII, 4/2025



„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejším Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, etnika, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 sdruženích, jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Nejdek, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Pelhřimov, YMCA Plzeň, YMCA Podivín, YMCA Praha, YMCA Setkání, YMCA Sever, YMCA Skaut, YMCA Strmilov, YMCA Třebouchovice, YMCA Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.



Proetin čtou všude... :-)

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Julie Bergerová
Alžběta Čechráková
Sára Dzvonicová
Nikola Niesytová
Robert Sir Kovarik
Gabriela Soukupová
a mnoho dalších...

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Proetin
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříčí 12
110 00 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: proetin@ymca.cz
web: <http://www.proetin.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 9. 2025
Uzávěrka příštího čísla: 20. 2. 2026

Milí čtenáři!

je o k neuvěření, ale stala se zcela ojedinělá věc. Po 27 letech vydávání tohoto časopisu, byl díky příspěvatelům takový článkový přetlak, že se do tohoto čísla nevešly všechny, a je jich tolik, že by mohly vyjít rovnou 2 Proteiny najednou. Pokud tu tedy svůj článek nenaleznete, tak se omlouvám, ale nezdoufajte, bude v únorovém čísle. Ještě jednou děkuji za nevšední zážitky, klidně se může opakovat vícekrát než jednou za čtvrtstoletí.

Tedy, nepřehlédněte články o tom, co nás čeká, týká se to celé Ymky, tedy i Vás.

Nevšední události, která se také neopakuje každý rok, bylo velké mezinárodní setkání Youth Unify Camp na Soběšíně – určitě to byla největší akce České YMCA v historii, co do velikosti i komplikovanosti přípravy.

Jsou tu i dva články týkající se 17. listopadu, mrkněte i na proteinový web, je tam další fotky, moc mě mrzí, že se jich více nevešlo do časopisu.

Nemiňte ani články Akademické YMCA a YMCA Sever... a zkratka všechny ostatní. :-)

A jako vždy – pište!

J. V. Hynek

- 4 K zamyšlení**
Vojtěch Rálek
- 6 Kdo neplánuje, ať nejl!**
Alžběta Čechráková
- 9 Co plánujeme ve Starém Plzenci?**
Lenka Šimánová
- 11 Youth Unify Camp 2025**
Sára Dzvonicová
- 14 Dobrodružství na plachetnici**
Lenka Šimánová
- 16 Ohlédnutí za retreatem..**
Dana Šefernová
- 18 Táborová základna v Brništi**
Lukš Kuc
- 20 Kurz činného člena 2025**
Jaroslav Hynek
- 21 Klub geomorfologických výletníků**
Šťovík
- 22 Sůl nad zlato**
Vojtěch Rálek
- 24 Cyklus vzpomínání na Ymku**
Julie Bergerová
- 27 YMCA na Korzu Národní**
Julie Bergerová
- 28 Stručně**
Julie Bergerová

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

a mnoho jiného...



K zamyšlení

Den pro sekretáře YMCA 4. 10. 2025 – závěrečné zamyšlení

Program mi teď dává prostor na upřímné zamyšlení po dni, který jsme mohli strávit společně. Uvědomil jsem si, že je to v letošním roce už několikátá příležitost strávit den, dva nebo i týden v prostředí, které bych za normálních okolností označil za pracovní. Když se rozpomenu na svá dřívější zaměstnání – a to dá trochu námahy, musím se vrátit o 10 a více let zpět, dost urputně jsem si chránil volný čas a být v roce několik sobot, víkendů nebo i týdnů tzv. v práci bych zřejmě nesnesl. Prostě mám rád svůj volný čas, ve kterém si mohu dělat, co uznám za vhodné.

Vlastně si už moc nevzpomínám, jak jsem tu změnu zde v Ymce vnímal hned na začátku. Nejdříve to samozřejmě byla sobotní jednání ÚV a VS, pak školení KČČ, přidalo se Setkání v Soběšíně, tábor, zahraniční akce a další příležitosti na sebe nenechaly čekat. Tak třeba letos: v lednu strategické plánování, v únoru školení AI a globální setkání NGS v Düsseldorfu, v březnu ÚV,

v květnu Setkání, v červnu ÚV, v červenci tábor YMCA – prostor pro Tebe, v srpnu Youth Unify Camp, v září ÚV a VS a Solný mlýn, teď Den pro sekretáře, na přelomu října a listopadu KČČ a v listopadu evropské setkání NGS... dovolím si malou osobní odbočku: když jsem nedávno již po několikáté v tomto roce jel na Soběšín, s radostí jsem si uvědomil, jak to tam mám rád a že se tam vlastně dost těším ...

Co tím chci říct ... že jsem se dopracoval k tomu, že to dělám rád, že jsem dávno zapomněl ten pocit až odporu, když by se něco takového dělo dříve. To vyvolává ovšem kruciální otázku: Jak je to možné? Co se to stalo? Po krátkém zamyšlení mám vcelku jasno. To ta pro širší veřejnost neznámá, neatraktivní, zastaralá, protože opakující stále totéž a stojící na tomtěž, s divnými lidmi, kteří si říkají kristovci, organizace sdružující původně mladé muže následující Krista jako svého Spasitele a nyní otevřená všem bez rozdílu, je

tím důvodem. YMCA. Těch 10 let, kdy jsem měl a stále mám tu čest být součástí Ymky, zdánlivě uteklo rychle, ale věřím, že tomu ještě není konec. Nevím, jak to máte vy, ale toto je moje zkušenost. Zkušenost, která se prohlubuje s každým setkáním, protože všude kolem sebe cítím, jak jsou lidé jako vy nebo my dohromady odhodláni a přes všechny překážky a nedostatky staví znovu a znovu dům zvaný YMCA.



Co je na tom unikátní? Považuji Ymku mimo jiné za svobodný duchovní prostor, ve kterém se setkávají lidé vyrostlí v různých duchovních tradicích, zvyklostech a prostředích, kteří jsou schopni shodnout se na společném cíli, čím má YMCA být pro místní společenství, obec a v širším měřítku i pro společnost. Jednoduše řečeno: křesťané i nevěřící dělají něco pro své okolí a vnášejí do společenství, obce i do společnosti hodnoty, které stojí za to, aby byly žity k prospěchu všech. To je to, proč to nazývám unikátní. Přináší to ovšem i výzvy, ve kterých není tak lehké obstát. Víme, že je to těžké břemeno být ve světě srozumitelní a přitažliví, vždyť si neseme tu zastaralou a mnohé odpuzující zátěž křesťanského poselství...a zároveň vidíme, že v Ymkách v některých zemích se tu zátěž snaží, když ne úplně zahodit, tak alespoň minimalizovat líbivými postoji v souladu s určitými trendy. Je těžké obstát a nepodlehnout pokušení jít po snazší a společensky přijatelnější cestě ...

Jedna věc se mi v té souvislosti v poslední době honí hlavou, přičemž hlubší přemýšlení o ní akcelerovala účast na akci Solný mlýn a také v průběhu Youth Unify Campu. Přemýšlím o překážkách, které si ve vztahu ke svému okolí možná vytváříme my sami. Jak už jsem říkal, považuji Ymku mimo jiné za otevřený, svobodný duchovní prostor. Ale zároveň si kladu otázku: Je tomu tak vždycky i v praxi? Došel jsem k názoru, že v některých případech máme jisté rezervy. Nejsem na všech místech, tudíž mohu jen sdělit svůj velmi subjektivní dojem, který mi možná vyvrátíte. Nejsou některá naše společenství příliš uzavřená? Příliš zasazená do jedné

duchovní tradice? Nesuplujeme práci církvi, nebo ještě jinak, jsme schopni oddělit svoji farnost, svůj sbor, své společenství od Ymky? Chápu, že je to mnohdy složitě v místech, kde YMCA vyrůstá z jednoho duchovního hnízda. Jednoduše se jede dál ... Leč máme-li být jako jednotliví křesťané solí a světlem, musíme společně solit a svítit i s těmi, kteří to cítí a prožívají jinak, zde mám na mysli spoluvěřce křesťany, a zároveň přitažlivě solit a svítit těm, kteří patří k nevěrcům. Opakuji, chci tím jen připomenout, aby YMCA nevysílala špatný signál a nenahrazovala vlastní církevní rodinu, ať už jí říkáme farnost, sbor nebo společenství.

Aby mi bylo dobře rozuměno. Neneguji hledání příležitostí o víře hovořit, předávat ji, vyměňovat si různé pohledy, dokonce se kvůli odlišné praxi i pohádat, ale za hlavní považuji shodu na cíli nebo cílech, pro které YMCA existuje a žije. A tím pro mě je – a to se již znovu opakuji – být inspirativním svobodným duchovním prostorem a užitečným služebníkem v dnešním rozbitém světě, který je přesto krásný a vzácný.

S tímto na paměti se rozjedme do svých domovů, do svých Ymek. S pokorou a vděčností za velký dar, kterého se nám dostalo, s vděčností za schopnosti a zkušenosti, které jsme i díky Ymce nasbírali. Věřím, že dnešní den byl posilou pro naši další službu. Díky, že jsme tu společně mohli být a že můžeme dál v Ymce pracovat s nadějí, že to má smysl.

*Vojtěch Rálek, generální sekretář YMCA v ČR,
foto: Julie Bergerová*

Plány YMCA



7

cílů

4

priority

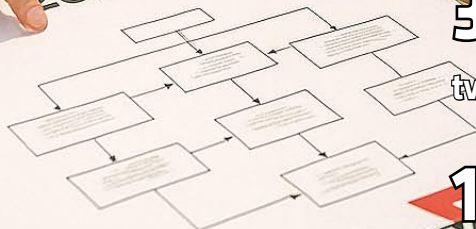
30

tvůrců

133

vstupních podniků

STRATEGICKÝ PLÁN
2026-2030



Kdo neplánuje, ať nejlí!

aneb Máme nový strategický plán! Použijeme ho nebo zůstane v šuplíku? To je teď na nás!

Když se řekne strategický plán, leckomu se vybaví šanon, tabulky a věty, které znějí důležitě, ale těžko se s nimi něco dělá. Tentokrát je to ale jinak. Nový strategický plán YMCA 2026–2030 je totiž především pozvánkou k dobrodružství pro odvážné – za Ymku silnější, viditelnější a hluboce zakořeněnou všude tam, kde slouží – v našich městech, vesnicích a komunitách.

U zrodu strategického plánu stálo přes třicet ymkařů z celé republiky: dobrovolníci, pracovníci, členové výborů a samozřejmě Komise pro rozvoj. Každý z nich do procesu vložil kus sebe, svých zkušeností, obav i snů. Výsledek je ale mnohem víc než kompromis různých pohledů. Je to maják, který nám v příštích pěti letech ukáže směr. A bychom do cíle dopluli, potřebujeme každou Ymku, každý tým, každý oddíl a každého ymkaře.

Vizí YMCA v České republice je společnost, ve které má každý mladý člověk příležitost k harmonickému rozvoji těla, duše i ducha.

A čím má být YMCA v takové společnosti?

YMCA je otevřeným a přátelským prostorem pro setkávání, dialog a spolupráci lidí různého přesvědčení, národů, kultur i sociálních skupin. Navazuje tak na svou historii a tvoří společenství založené na křesťanských principech víry, naděje a lásky, kde se každý cítí přijímán a má možnost naplno rozvinout svůj potenciál. Prostřednictvím aktivit YMCA mladí lidé získávají pevné morální základy, zdravé sebevědomí a klíčové dovednosti pro život.

Strategický plán stojí na 7 cílech, z čehož první 4 jsou prioritní.

Pečovat o komunitní wellbeing

Aby byl svět kolem nás zdravý, musí být zdravé i naše komunity. YMCA má být bezpečným prostorem – ne jen místem, kde se scházíme, ale prostředím, kde (mladí) lidé zažívají podporu, vztahy, růst, kde objevují

svou hodnotu a sílu. To nejsou jen „hezká slova“. Well-being je motor, který rozhoduje o tom, jestli YMCA bude vnímána jako místo, kam mají lidé chuť přijít – nebo ne. Je naše YMCA místo, kde je lidem dobře na světě? Je u nás dobře jen nám, ymkařům, nebo nabízíme otevřený prostor i pro veřejnost? Co bychom mohli udělat pro to, abychom takovým místem byli? Co bychom mohli zlepšit, abychom byli ještě otevřenější?

Inovovat své programy, abychom zůstali přitažlivými, a to zejména pro věkovou skupinu náctiletých

Druhý cíl je nedomyšlitelně spjat s plněním cíle prvního a obrací naši pozornost zpět k těm, jimž má YMCA sloužit primárně – mladým lidem. Věnuje se naše YMCA této cílové skupině? Co nám brání v tom, se na ni zaměřit? Jdeme s dobou? Nabízíme aktivity, které lákají? Zkusíme podniknout něco nového?

Mít dostatek kvalifikovaných, aktivních a s posláním identifikovaných zaměstnanců a dobrovolníků na co nejvíce místech ČR.

Kdo sám nehoří, nemůže zapalovat – a můžeme dodat ještě: kdo hoří sám, ten brzo vyhoří. Proto je nutné pečovat i o plamen našich dobrovolníků a pracovníků (potkávat se s nimi, vzdělávat je, podporovat je), aktivně hledat a zapojovat nástupce, oslovovat nové lidi a nezapomínat ani na ty, kdo Ymce sloužili v minulosti. Pečujeme o naše společenství? Vážíme si práce druhých? Máme pocit docenění i my sami? Co bychom mohli udělat jinak, nově, abychom se cítili v Ymce lépe a aby nás bylo víc?

Být finančně stabilní, kvalitně spravovat svůj majetek a vytvářet zázemí pro své aktivity

Finanční stabilita se jeví jako samozřejmost a většina Ymek s penězi nebojuje, ale je na čase se zamyslet, zda je finanční model fungování Ymky dlouhodobě udržitelný. Nespoleháme příliš na dotace? Co se stane, když nám jeden zdroj vypadne? Využíváme možnosti partnerství v naší obci či kraji dostatečně? Říkáme si o férové ceny za naše služby? Vypadá náš



klub přitažlivě? Je snadné se do něj dostat nebo nás návštěvníci musí hledat a zvonit na 5 zvonků, než se k nám dostanou?

A co dál? Viditelnost, mezinárodní spolupráce a kvalitní procesy

Kromě čtyř hlavních priorit plán počítá také s tím, že:

YMCA musí být více vidět – skrze výrazné projekty (Zapojí se naše YMCA do společných oslav Dne matek /otců?) a kvalitní PR (Máme člověka, který se mu věnuje nebo je to všechno jen na sekretářích? Využíváme všechny materiály, které jsou v Ymce k dispozici pro podporu našich priorit?).

Mezinárodní rozměr YMCA je skvělým nástrojem, jak podpořit dobrovolníky, rozšířit jejich obzory, zapálit je ještě více pro práci v Ymce. Vysíláme každoročně někoho na zahraniční akce? Zužítujeme jeho / její zkušenosti po návratu domů?

Naše procesy mají pomáhat, ne brzdit – a zde se můžeme ptát: Funguje naše YMCA, jak má? Jsme plně

součástí rodiny YMCA v ČR, dáváme o sobě vědět? Můžeme ostatní něčím, co děláme, inspirovat? Chceme využít nově zaváděný systém DaMIS ku prospěchu Ymký? Dáme ostatním Ymkám vědět, co plánujeme, co se nám daří nebo s čím se potýkáme?

To vše dohromady tvoří základ pro organizaci, která funguje, roste a má dopad.

Titulek tohoto článku provokativně parafrázuje apoštolů Pavla. Kdo neplánuje, ať nejí... Jenže ono to dává smysl – tam kde se YMCA uzavře okolí, nerozvíjí se a skutečně může dojít k tomu, že jen „projíždá“ své zdroje, nic nového neplodí a časem zaniká. Nový strategický plán se tomu snaží předcházet a vyzývá všechny: pojďme snít a plánovat, pojďme věci měnit a budme oázou pro mladé lidi v naší zemi!

*Alžběta Čechráková,
sekretář pro koncepci a vzdělávání YMCA v ČR,
foto: AI a archiv YMCA v ČR*

Co plánujeme ve Starém Plzenci v roce 2026?

Jednoduchá otázka. Vše, co úspěšně probíhá, bude probíhat dál. Vše, co se povedlo, rádi zopakujeme. Na potřeby, které nově vyvstanou, citlivě zareagujeme a pokusíme se nabídnout cestu k jejich uspokojení.

Pokračování v integraci a podpora komunitního života

Rok 2026 bude pro nás pokračováním v úspěšných integračních aktivitách, které se zaměřují na podporu jak místních, tak ukrajinských rodin, které se u nás usadily. Naše aktivity se i v příštím roce budou soustředit na vytváření příležitostí pro vzájemné porozumění a posílení komunitního života. Doufáme, že i nová vláda podpoří naše úsilí, které je pro nás a pro všechny zúčastněné klíčové.

Letní tábory

Jedním z vrcholů našich integračních aktivit budou i v roce 2026 letní tábory. Kromě klasických příměstských a pobytových táborů bychom i letos chtěli dětem nabídnout dva zcela nevěšední.

Jeden je táborem dobrodružným, určeným zejména ukrajinským teenagerům. Už jsme je vzali na indiánský tábor do týpí, do šumavských hor i na plachetnice na Orlík. Zde děti zažijí něco nevěšedního, něco velkého, o co se pak ve škole mohou podělit s ostatními. Zážitek, který obstojí i mezi zážitky ostatních spolužáků.

Druhý je táborem anglickým, který je velice oblíbený v naší komunitě. Letos jsme se těšili z návštěvy tří amerických ymkařek, jejichž přítomnost byla velice obohacující. Ať už z hlediska jazykového, tak i kulturního porozumění. Jsme spolu v kontaktu i během roku, brzy proběhne první on-line setkání jako vzpomínka pro táborové děti, společně plánujeme tábor na příští rok.

Celoroční aktivity

Celoročně plánujeme pokračovat v oblíbených aktivitách, kterých neustále přibývá. Vzdělávacím vévodí jazykové kurzy, doučování, logohrátky a příprava na přijímačky, rukodělným Šikovné Tlapky, sportovním gymnastika, lukostřelba a HIP HOP.

Spolupráce s YMCA Alumni a mezinárodní projekty

Naše působení je příliš široké na to, abychom vše dokázali financovat jen z účastnických poplatků. Nesoustředíme se jen na aktivity, které si na sebe vydělají, snažíme se využít každou finanční podporu, která se nám naskytne, a díky tomu se nám nové možnosti neustále otvírají.

Velkým úspěchem bývá naše spolupráce v rámci projektu Camp Europe, díky němuž můžeme dětem nabídnout kromě příměstských i nevěšední pobytové tábory.

YMCA Europe nám také darovala několik notebooků, které se snažíme smysluplně využívat při našich aktivitách. Jelikož máme v našich řadách několik ukrajinských devěťáků a středoškoláků, kteří počítač potřebují pro školní práci, rozhodli jsme se pro ně otevřít





kroužek práce s AI, během něhož dostávají i úkoly na doma, počítač si pro tyto účely mohou domů půjčovat a kromě práce s AI ho využívat právě i pro studijní účely.

Za zmínku určitě stojí právě i spolupráce s YMCA Alumní, díky níž jsme na našem anglickém táboře mohli přivítat tři výše zmíněné dámy z Ameriky.

Další podporu pro naše aktivity poskytuje Lutheran World Federation, která financuje například práci s AI pro dospělé, kroužek Hip Hopu či nákup vánočních dárců pro ukrajinské děti.

Podpora od města a státní dotace

Největší objem finančních prostředků získáváme díky partnerské spolupráci s městem, která nám zajišťuje pokračování v integračních aktivitách v naší komunitě. Tento program je podporován Ministerstvem vnitra ČR a UNHCR (Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky) a díky němu můžeme zaměstnávat i několik cizinců, kteří by jinak pracovní místo sháněli

jen velmi těžko, a to i přesto, že jsou naprosto skvělí a spolehliví.

Dětská skupina

V únoru 2025 se nám také podařilo otevřít dětskou skupinu Tlapička pro 12 dětí. Kromě jejího provozu organizujeme i tematická odpoledne pro menší děti spojeně s příběhem. Děti se třeba dozví, jak lištička hledala domov, jak se se svým osudem vyrovnala přišlápnutá dýnička, kde přebývá Mikuláš, když dorazí do našeho kraje atd. Tyto aktivity jsou velice náročné na přípravu, ale mimořádně oblíbené, a zkušenosti z prvního roku zúročíme i v roce dalším.

Výzvy na cestě

Největší výzvou pro rok 2026 je při obrovském množství práce a starostí, které s sebou dotace přinášejí, i nadále dělat svou práci srdcem, nezapomínat na to, že každý je jedinečný a zachovat si svou vlastní jedinečnost.

Lenka Šimánová, YMCA Plzeň, foto: archiv autorky

Youth Unify Camp 2025 na Soběšíně:

Odnesli jsme si víc, než jen skvělé zážitky

Letos se náš každoroční mezinárodní kemp YMCA Youth Unify uskutečnil v České republice a nesl téma Called to be closer. Do malebného prostředí na břehu řeky Sázavy se sjelo 100+ mladých lidí více než deseti zemí. Už od prvního dne bylo cítit jedinečnou atmosféru Youth Unify, plnou energie, nových zážitků i přátelství.

Jak vypadal náš den?

Bydleli jsme v chatkách v pokojích pro 2-4 osobách a počasí nám přálo, prakticky jediný týden z celých prázdnin bylo krásně slunečno, až horko, čistá obloha byla většinou bez jediného mráčku, a chladná rána byla příjemným osvěžením, pro chudáky Maltány a Portugalce pak překvapením, a nosili tak ráno teplé prošívané bundy. :-D

Každý den začínal volitelnou ranní modlitbou, po níž následovala bohatá snídaně: vajíčka, pářečky, müsli, sýry, šunka, palačinky... energie bylo potřeba hodně, protože hned po snídani startoval hlavní ranní meeting. Ten otvíraly icebreakery – veselé týmové hry, které nás stmelily a naladily na společný rytmus.

Poté následovaly písně vedené mezinárodní hudební skupinou pod vedením Susie z Anglie, inspirativní přednáška a osobní příběh některého z účastníků. Na téma dne jsme se pak hlouběji zamýšleli v malých skupinkách po 6-8 lidech, které facilitovali dobrovolníci. V menších skupinkách panovala otevřená atmosféra, navzájem jsme si mohli povídat, sdílet se, každý říct svůj názor, aniž by někdo někoho soudil, a kde zaznívaly osobní zkušenosti, otázky i svědectví. Bylo to moc super.





K hlavním řečníkům patřil například Stefan Hoffman, významný autor knihy o udržitelnosti a jak s tímto tématem seznamovat mladé, Tim Roberts z Anglie, který mluvil o tom, jak vidět věci ze širší, než jen své, perspektivy, nebo Hugi z Maďarska, jež na příkladech ze života ukazovala, že jsme stvořeni pro týmovou práci a společenství.

Odpoledne patřilo workshopům – vždy jich běželo několik paralelně, takže si každý mohl vybrat podle svého. Během tábora jsme se tak zúčastnili workshopů na tato témata:

- Jak zvládnout děti s náročným chováním na táborech – jak nastavovat hranice, zvládat děti s agresi, poruchami, speciálními potřebami, nebo i děti neposlušné, které třeba ignorují program, jak správně pracovat s dětmi s mental health problémy.
- Cybersecurity & digital safety – jak chránit sebe i děti online, jak s nimi o tom mluvit, čeho se v digitálním světě vyvarovat a jak řešit konkrétní scénáře.
- Nové hry a sporty – od frisbee po judder, hru, která učí týmovosti a fair play. Nechyběly ani icebreakers, sportovní hry, tance, egyptská bojovka a další týmové aktivity.
- Leadership a vedení týmu – motivace a spolupráce v týmu.

- No Harm / nenásilná komunikace & reconciliation – jak lépe naslouchat, obnovovat vztahy a budovat prostředí pokoje.
- Kreativní dílny, sport, společné vyrábění, např. tvorba vlastního bubble tea, nebo zdobení vějířů.
- Udržitelnost v aktivitách s mládeží – tipy, sdílení a povzbuzení.
- Večer nás čekal vždy jiný program, např. jsme měli:
- Movie night – každá země představila krátké video o sobě.
- International Bazaar – stánky s dobrotami a tradicemi z různých koutů světa.
- Český večer – učení polky, české hry, ochutnávky, kvíz o ceny.
- Prayer evening – večer věnovaný chválám a modlitbě.
- Living Library – kde se někteří účastníci proměnili v živé knihy a vyprávěli své často dojemné životní příběhy.

A kdo chtěl, mohl po programu pokračovat v Evening Café nebo u táboráku. Oblíbené byly i vyjíždky na lodích po Sázavě. Jeden z dnů byl vyhrazen na výlet – podle výběru buď túra, návštěva hradu Šternberk, místního minipivovaru, nebo exkurze v Sázavě.

Co jsme si odnesli?

Týden byl plný nových dovedností, objevování a inspirace. Učili jsme se, jak vést děti i týmy, jak chránit sebe i ostatní v online prostoru, jak budovat pokojné vztahy a jak do našich aktivit zapojit udržitelnost. Hráli jsme hry, sportovali, vyráběli, poznávali kulturu a především – byli si blíží. Dozvěděli jsme se více o kulturách a typech lidí, se kterými jsme se neměli ani ještě příležitost se osobně setkat – a vraceli se pak domů obohaceni. 93 % účastníků ve zpětných vazbách po kempu uvedlo, že se cítí více v pohodě s lidmi/skupinami, ke kterým byli dříve podezřívaví nebo s nimiž měl konflikt. Bylo neuvěřitelné pozorovat, jak si ukrajínští účastníci poprvé podávají ruce s běloruskými účastníky, maďarští s rumunskými, a ostražitě postoje a předsudky nahrazuje přátelství. Atmosféra byla opravdu neskutečná a všichni jsme se domů vraceli obohaceni na celý život.

Hlasý účastníků

A co si odnesli účastníci z české delegace?

Anička z Ymky Plzeň: Na kempu mě nejvíce těšilo navazování nových přátelství a prohlubování vztahů s kamarády z předchozích táborů a YMCA akcí, a radost ze společně stráveného času. Velmi mě povzbudil večer „Living Library“, kdy několik účastníků sdílelo svá svědectví a životní příběhy. Z workshopu s Timem Robertsem si odnáším hlubší porozumění a propojení knih nového a starého zákona Bible. Novou zkušeností pro mě bylo i vedení celovečerního mezinárodního programu a workshopu - díky tomu už vím, co přístě doladit (bubble tea!). Moc děkuji, že jsem mohla být součástí Youth Unify 2025!

Bětka z Ymky Plzeň: „Byl to ten nejlepší týden z prázdnin, všichni tam byli moc přátelští a milí, i jsem se rozmluvila v angličtině, což je pro mě většinou těžké.“

Amy z Ymky Plzeň: „Moc se mi líbily hry, icebreakers, skupinky a workshopy. Hiking jsem si moc užila, bylo to super chodit dlouhou túru a kecat s fajn lidma.“

Jaroslava z Ymky Plzeň: „Nejlepším zážitkem bylo poznat všechny ty nové lidi, kteří pro mě znamenali spoustu nových přátel. Celkově mi to dalo hrozně moc a vrátila jsem se úplně uvolněná, jiná a šťastnější.“

Klára z Ymky Pelhřimov: „Odnesla jsem si spoustu super zážitků s novými lidmi a nové zkušenosti.“

Janička z Ymky Nejedek: „Mohla jsem se potkat s lidmi z různých koutů světa, dozvědět se více o jiných kulturách. Výborné programy, zajímavé diskuse. Bylo to super.“

Šimon z Ymky Orlová: „Moc se se mi líbilo, že nás na kempu bylo hodně národností, a dozvěděl jsem se spoustu zajímavostí. Hudba. Frisbee. Stálo to za to.“

Jonáš z Ymky Orlová: „Líbily se mi malé skupinky, prostředí, společné programy.“

Miri z Ymky Sever: „Byl to už můj čtvrtý ročník a pokaždé odjedu šťastná, plná zážitků.“

Ester z Ymky Plzeň: „Na Youth Unify jsem byla již čtvrtým rokem a stejně tak, jako každý ročník před tím, mi i tento dal opravdu hodně. Mimo to, že jsem mohla poznat mnoho nových skvělých lidí, jsem mohla opět prohlubovat stará přátelství a společně se všemi strávit kvalitní čas plný radosti, pohybu a seberozvoje. Jsem také moc vděčná, že mi tým vedoucích důvěřoval a svěřil mi jednu z přednášek, a tak mi dal možnost překonat se, vkročit před tolik lidí a sdílet své zkušenosti. Tento tábor byl opravdu nezapomenutelným zážitkem.“

Děkujeme! Byl to nezapomenutelný týden plný víry, přátelství, nových poznatků, her i hlubokých rozhovorů. Děkujeme všem účastníkům, dobrovolníkům a vedoucím, kteří se na něm podíleli.

Velké díky patří programu Erasmus+ za podporu!

Sára Dzvonicová, sekretář pro zahraničí YMCA v České republice, foto: archiv autorky textu



Co-funded by
the European Union



Dobrodružství na plachetnici: Čtyři dny na Orlíku, které zůstanou v srdci

Orlík se probouzel pomalu. Ranní hladina byla jako zrcadlo, na kterém leželo nebe, a první zlaté paprsky slunce se odrážely v jemné mlze. Z dálky se ozýval křik racků a na břehu už běžely bosé nohy – naši malí námořníci. Někdo ještě zival, někdo už chtěl skočit do vody v pyžamu. Dnes je čekaly plachty, vítr a dobrodružství!

První den – první kroky posádky

Nejdřív jsme se seznámili: s útulnými chatkami, kde nás čekaly čisté postele a teplé deky, s našimi třemi hrdými jachtami – Kapitán Ron, Korkorán a Sea Devil – a samozřejmě i mezi sebou. V táboře byly české i ukrajinské děti. Ze začátku se mluvilo tiše a každý svým jazykem, ale už večer zněl společný smích. Přátelství totiž tlumočnicka nepotřebuje. Prošli jsme zámecký park, svezli se parníkem do kempu Podskalí, vykoupaní se a udělali první fotky u vody. Večer nás čekal grill – vůně buřtů se mísila s praskáním ohně, někdo hrál na kytaru a u ohně se zrodily první plány na další dny. „Nejvic se mi líbilo, jak jsme jeli na lodičku – skoro jako v pohádce!“ – smála se Anička před spaním.

Druhý den – vítr nás zve

Nastal čas zvednout plachty – a vítr se stal naším kamarádem. Nejprve opatrně, pak odvážněji jsme vyrazili na cestu – směr Trhovky. Děti se učily spolupracovat: jedny držely kormidlo, jiné tahaly lana, další nadšeně křičely pokaždé, když jachta nabrala rychlost a rozstříkla na ně vlny. V Trhovkách nás čekalo koupání, oběd v restauraci, paddleboardy a samozřejmě zmrzlina. Nejprve na prkna vstupovaly opatrně, ale brzy už pořádaly závody a padaly do vody od smíchu. Večer jsme znovu grilovali a ti nejodvážnější přespali přímo na jachtě – poslouchali šplouchání vody u boku lodě a dívali se na hvězdy, které se odrážely v ráhnech. „Spát na lodi bylo nejlepší! Cítil jsem se jako opravdový pirát,“ – pochlubil se Vojtek ráno.

Třetí den – škola větru

Tento den byl opravdový námořní den. Učili jsme se chytat vítr do plachet, cítit okamžik, kdy zatočit, a kdy jen nechat loď klidně plout. Děti byly pyšné, že dokáží vést jachtu skoro bez pomoci dospělých. Na břehu nás čekalo rybaření, koupání a nekonečné rozhovory

– česky, ukrajinsky i anglicky. Slova se občas pletla, ale smích a gesta byly lepší než slovník. „Já jsem nikdy nemyslela, že budu umět řídit jachtu! Teď bych chtěla být kapitánkou!“ – prozradila Kšuša.

Čtvrtý den – rybářské štěstí a cesta domů

Ráno nám přineslo velký úlovek – dva obrovské boleny, každý kolem 60 cm! Jásot byl slyšet až na druhý břeh. Udělali jsme fotky, naposledy si zaplavali a s trochou smutku začali balit věci. Loučení s Orlíkem bylo těžké: voda se třpytila, vítr lákal zpátky, ale cesta domů už volala. „Mně se nechce domů. Chtěl bych tady zůstat ještě aspoň týden,“ – povzdechl si Jiřík při odjezdu. Češi a Ukrajinci – jedna posádka

V tomto táboře jsme viděli, jak se děti učí nejen ovládat jachtu, ale i stavět mosty mezi sebou. Sdílely při-

běhy, učily se nová slova, smály se a pomáhaly si, když se někomu stýskalo po domově. A to je důležité – aby věděly, že přátelství je silnější než jazyk nebo hranice. Teď už to vědí.

Plavba pokračuje

Dobrodružství na plachetnici není jen čtyři dny prázdnin. Je to škola odvahy, spolupráce, trpělivosti a radosti z obyčejných věcí: slunce, větru, ohně a zmrzliny po dlouhém dni. Náš tábor skončil, ale děti mají před sebou velkou plavbu dlouhou jako život. Už umí zvednout plachty, vědí, jak poslouchat vítr a jak držet při sobě i v bouři. Věříme, že jejich kurz bude správný. A ať už budou na Orlíku, na oceánu nebo na cestě za svými sny – vítr jim bude vždycky pomáhat.

*Lenka Šimánová, YMCA Plzeň,
foto: archiv autorky textu*





Ohlédnutí za retreatem Dobrých zpráv a pozvánka na retreaty v r. 2026

Ne každý ví, že součástí ymkařské rodiny v České republice je i Akademická YMCA. Tohle ekumenické sdružení si klade za cíl přispívat k myšlenkové a mravní obnově, k vytváření pravdivých postojů ke společenské problematice a k prohlubování demokratických tradic.

Zní to fakt akademicky (v dokonalém souladu s názvem sdružení :-), realita našeho fungování však má k akademické suchopárnosti hodně daleko. Hlavní náplní naší činnosti je pořádání tzv. retreatů, což jsou víkendová setkání věnovaná diskuzím a přednáškám na předem určené téma. Vždycky nejdřív vymyslíme téma, které nás zajímá a zároveň je nějak aktuální (záměrně přitom střídáme témata společenská a teologická), a pak připravíme kostru programu a zajistíme přednášející. S úctou a vděkem zmiňuji, že na retreatech se v roli přednášejících objevují skutečně špičkoví odborníci a lidé s obrovským společenským

kreditem. Na každou přednášku navazuje diskuze, často velice živá, která se neziřídka přelévá i do dalších programových bloků – třeba do odpolední společné procházky po okolí nebo do večerního posezení u piva, vína či čaje. A jelikož retreaty jsou akcí otevřenou pro kohokoli, koho dané téma zajímá, jsme vždycky rádi za nové tváře, nové pohledy a nové rozhovory.

Zde je ukázka témat retreatů z posledních několika let:

- Konspirace a konspirační myšlení
- Odolnost společnosti vůči přívalu hrozeb
- Úvod do čtení Bible - nově a objevně
- Západ, Rusko, Čína: střet civilizací?
- Judaismus v současném mezináboženském dialogu - historické i aktuální formy vs. nové formy antisemitismu
- Český prezident, české prezidentství
- Situace Církve - reakce na současné výzvy

- Klima a klimatická úzkost
- Evropská unie, nebo ...?

A jak to na retreattech vlastně vypadá? Přednáškám a diskuzím je vždy vyhrazena sobota. Mnozí účastníci však s chutí přijíždějí již v pátek večer a těší se na večerní (ba i noční) povídání se starými známými. Mnozí zůstávají až do neděle, kdy společně jdeme do místního kostela na mši nebo se zúčastníme ekumenické bohoslužby.

Zatím poslední retreat se konal 10. - 12. října 2025 v Dobřichovicích a jeho tématem byly „Dobré zprávy“. Již při jeho plánování zkraje léta jsme totiž tušili, že týden po parlamentních volbách budeme všichni dychtít po jakýchkoli dobrých zprávách. Ukázalo se to jako skvělý plán. V sobotu 11. 10. jsme se tedy zcela odstříhli od neradostných politických scénářů a zaměřili svou pozornost na to, co se kolem nás daří.

Nejdříve jsme si prostřednictvím Jana Hrona, autora knihy Žít bez průsvihů znamená žít bez pravdy, připomněli životní příběh a nezdolný optimismus filosofa, teologa a disidenta Ladislava Hejdánka a inspirovali se jeho mottem „Tak do toho s odvahou, když to nejde s chutí!“.

Na optimistické vlně jsme pokračovali díky popularizátorovi vědy Petru Koubskému, který nás zahrnul nesmírně zajímavými informacemi o tom, co pozitivního přináší současná věda a technika. U nás i ve světě. Věděli jste například, že Česká republika je absolutní světovou špičkou ve výrobě elektronových mikroskopů?

Po příjemné vycházce kolem Vltavy jsme odpoledne pokračovali diskuzním blokem, v němž se vystřídali lékař, speciální pedagožka a lektorka osobnostního rozvoje a představili nám pozitivní aspekty svých oborů. Kryštof Šeferna popsal fantastický pokrok, který se za pouhých pár desítek let odehrál v oboru dětské hematologie a díky kterému je jeho práce plná dobrých zpráv. Ludmila Cikánková mluvila o současné situaci českého školství a na rozdíl od nářků na jeho nejrůznější nešvary, které slyšíme tak často, se zaměřila na to, co se daří a jak to rozvíjet. V paměti mi

utkvěla její věta: „Žádný učitel neučí učivo. Učí žáky.“ P. Horáková zvaná Bashka pak poutavě popsala příběh komunity Srdcaři od Berounky, která propojuje lidi žijící v okolí Dobřichovic a přináší do jejich životů nový rozměr vzájemnosti, sdílení a spoluodpovědnosti.

Sečteno a podtrženo, na konci retreatu jsme se všichni shodli, že se tentokrát opravdu vydařil a hned jsme začali plánovat další akce. Přečtete si, jaké retreaty plánujeme na rok 2026. A pokud vás jejich téma zajímá, poznačte si už teď termíny v kalendáři. Upřesňující informace najdete s dostatečným předstihem na stránkách www.akademickaymca.cz.

24.-26. dubna 2026, Dobřichovice **Etické otázky v pomáhajících profesích**

Pozvání již přijala nemocniční kaplanka, spoluzakladatelka hospicové péče a lékař-etik.

16.-18. října 2026, Dobřichovice **Nové/moderní směry v teologii**

Těšíme se na vás!

Dana Šefernová, Akademická YMCA, foto: archiv OAV





Skautská základna v Brništi

už má svou vizualizaci - začínáme malými krůčky

„Skautská historie místa v Brništi sahá až k 90. létům minulého století, kdy zde junácký oddíl Brnov po pádu totality vybudoval skautskou klubovnu. Roky běžely a na tomto místě mohly prožít své dětství desítky malých skautů a skautek. Na několik let zde však, žel, skautský rej ustal. Místo opět ožívá s příchodem YMCA Sever. Mladí ymkaři zde zakládají skautský oddíl pod vedením Jezevce, který právě na tomto místě prožil své dětství.“

Jako YMCA Sever máme tři skautské oddíly, které nemají žádnou základnu, a tak při svých aktivitách hostujeme na nejrůznějších vzdálených chatách. Rádi bychom měli místo vlastní, kde by se daly pořádat nejrůznější aktivity od týdenní činnosti místního oddílu a klubů přes víkendové akce celé YMCA Sever až po letní táboření. Nechceme však myslet jen na sebe, proto bychom rádi, aby chata sloužila i ostatním ymkařům a junáckým oddílům, ale i místním školám a fotbalistům pro jejich pobyty. Místo je obklopeno krásným prostředím s nedalekým přírodním koupáním a lesním fotbalovým hřištěm. Za lesem se tyčí kopec Ralsko, Průva Ploučnice a zámek Zákupy.

Začátkem roku 2025 nám byl darován pozemek, na kterém stojí současná chatka, která je však černou stavbou, proto musíme bez odkladu jednat. Ve spolupráci s obcí Brniště a místní církví baptistů bychom rádi do 7 let postavili YMCA skautskou základnu.

Nyní máme architektonickou studii na novou základnu, probíhá změna územního plánu, pozemkové úpravy a terénní úpravy na místě. Pomozte nám naspořit peníze na projektovou dokumentaci, výsadbu ovocných stromů a inženýring ke stavebnímu povolení. Je to velká akce, takže musíme začít malými krůčky.

Budeme rádi, když vykočíte s námi! Možnost přispět na náš projekt může každý na www.darujme.cz/ymca-skauti-brniste.

Nejsme v tom sami – váš dar Skautská nadace Jaroslava Foglara navýší o polovinu.

Lukáš Kuc, YMCA Sever, foto: archiv autora textu



projekt	MOUDRÁ KLUBOVNA BRNIŠTĚ	poslavení kapacitní území	2202 Hvězdičká	zpracoval	Ing.arch. Jan Tyrpák, Ph.D.	stávek	STUDE	datum stavby	21.10.2025	výtisk	VIZUALIZACE
---------	-------------------------	------------------------------	-------------------	-----------	-----------------------------	--------	-------	-----------------	------------	--------	-------------

Kurz činného člena 2025

V nejkrásnějším městě světa proběhl další oblíbený kurz činného člena. Dvacítka účastníků ze 6 kolektivních členů YMCA a parta lektorů a organizátorů zažila příjemnou atmosféru, nával informací, ale i rozvoj ducha, duše a těla – zkrátka jak to má na pořádné ymkařské akci být. Zažili jsme okamžiky vtipné, soustředěné, hluboké, překvapivé, odvázané...

Široký věkový rozptyl účastníků 18 až 54 let umožnil přirozené vzájemné obohacování – jiné perspektivy

pohledů na nejrůznější probíraná témata. Kvalitní jídlo a ubytování jsou velkým bonusem pro dobrovolníky, kteří po většinu roku pracují pro Ymku.

Potěšující bylo, že se kurzu zúčastnili i ti, pro které nebyl kurz povinný. Můžeme se už těšit na příští rok, bez činných členů nemá YMCA budoucnost, tak vytipujte mezi sebou ty, kteří by mohli vaši Ymku posílit a doporučit jim tento kurz, věřím, že odjedou nadšení stejně, jako letošní absolventi.

J. V. Hynek, YMCA v ČR, foto: autor textu



Klub geomorfologických výletníků

na vandru

(České středohoří 16.-19. října)

Už jsi někdy potřeboval pauzu od práce či školy, ale nevěděš sis rady, jak si odpočinout? Já rozhodně ano a rád ti prozradím, jak na to. Nejen že se v přírodě nadechneš čerstvého vzduchu, ale když s sebou máš kamarády, tak se i zasměješ a pořádně si odpočineš.

Jenže kam bych na vandr do přírody šel a s kým? To jsem si také říkal. Ale potom jsem narazil na KGV (Klub geomorfologických výletníků) a měl jsem jasno. Několikrát do roka chodí na vandr a po celou dobu tam panuje přátelská atmosféra.

Na svůj první vandr jsem s nimi vyrazil do Českého středohoří, což bylo shodou okolností kousek od mého bydliště. Sbalil jsem si věci a vyrazil. Trasa začínala ve čtvrtek v šest hodin z Litoměřic a první tábořiště nás čekalo na Varhošti. Bylo jasné, že dorazíme už za tmy. To nám ale nevadilo, protože výhled z tamní rozhledny je krásný i v noci.

Když jsme dorazili, čekal nás útulný altánek, takže bylo hned jasno, kde přenocujeme. Na večeri jsem měl polévku, ale když jsem se jí pokoušel ohřát, nějakým způsobem se mi nepovedlo zapálit vaříč. Takže dob-

řých pět minut jsem kamarádům dodával krásně čerstvý vzduch. Naštěstí mi potom moji noví kamarádi poradili, jak si polévku ohřát.

Ráno bylo krásné, a jelikož jsem ranní ptáče, ještě před snídaní jsem si vyběhl na rozhlednu podívat se na východ slunce, který byl nádherný. Následovalo balení a snídaně. Tentokrát jsem dokonce správně zapálil vaříč, ale bohužel jsem do ešusu nalil tolik vody, že jsem místo kaše snídal čokoládovou polévku.

Poté, co jsme se zasmáli mé výborné snídaní, jsme vyrazili na cestu. Cíl byl tentokrát v lese kousek od mého domu, a tak nebylo čas ztrácet čas. I když jsem od rána říkal, že tam budeme za chvíli, cesta nám trvala bezmála sedm hodin, takže jsem se svým odhadem zrovna neosnil.

Co se ale povedlo, byl hřejivý oheň s večeri a zpěvem, který doprovázela moje kytara. Po ohni už bylo na čase jít spát, přece jen nás čekala ještě polovina cesty.

Ráno jsme si uvařili snídaní, a kdo by to byl řekl – povedla se mi i kaše! Takže bylo jasné, že tenhle den bude stát za to. A taky že stál. Krátce poté, co



Jsmo vyšli, mi kamarád přezdívaný Sekera oznámil, že jsme se chtěli podívat na rozhlednu Sedlo, ale protože jsme se vydali jiným směrem, rozhodl jsem se provést výpravu zkratkou.

Ovšem cestou, kterou jsme šli, jsem nešel alespoň pět let. Takže jsem zrovna poděkování nečekal – vedla totiž krásně přes bodláky a křoví. No, příště si asi rozmyslím, jestli nebude lepší to vzít oklikou.

Když jsme dorazili pod hrad Střekov, zahájili jsme otužileckou rozcívkou v řece Labi. Po ní nám krásně svítilo sluníčko, takže jsme se nemuseli obávat zimy. Potom nás čekalo několik kilometrů po rovině, až jsme dorazili k Milešovce, což je nejvyšší hora Českého stře-dohoří.

Nahoře nás čekal nádherný západ slunce a útulná bou-da na přespaní. Bohužel ani tentokrát se moje večere neobešla bez smíchu kamarádů – už jsem měl hoto-vou polévku, a když jsem ji sundával z variče, podařilo se mi ji celou vylít. Naštěstí jsem nezůstal o hladu, protože se se mnou jeden z kamarádů rozdělil.

Ráno bylo chladné, ale překrásné, protože východ slunce byl ještě hezčí než včerejší západ. Nezdrželi jsme se však moc dlouho a hned jak slunce vyšlo nad obzor, vydali jsme se na cestu. Byla velmi zábavná, protože nás stále neopouštěla dobrá nálada a smysl pro humor.

Když jsme dorazili pod Lovoš, což byl poslední kopec, zastavili jsme se v restauraci na výbornou polévku s bramborovými noky a kuřecím masem. No co vám budu povídat – po nedělním obědě se šlo o něco hůř, ale na vrchol jsme nakonec dorazili a odměnou nám byl překrásný výhled.

Po cestě nechybělo ani čtení z bible. Takže kromě krásných výhledů jsme zažili i krásné chvíle, kdy jsme si povídali o Pavlově putování.

Potom jsme sešli dolů do Lovosic a naši čtyřdenní výpravu ukončili. I když jsem úplný amatér v zálesác-tví, celý vandr jsem si opravdu užil. Takže i ty s námi můžeš vyrazit a odpočinout si od všedních dnů.

Šťovík, YMCA Sever, foto: archiv autora textu



Jsou pamětníci, kteří kdysi dali vzniknout akci s názvem Solný mlýn. Podle jednoho z nich šlo o pokus naučit tensingové vedoucí připravovat zamýšlení a produchovnět program, ve kterém se někteří mohli poprvé setkat s žitým křesťanstvím. Solný mlýn se na dlouhé roky odmlčel, i když hledání způsobů, jak do ymkařských programů vnášet duchovní křesťanský obsah, nikdy nepřestalo.

Zhruba před dvěma lety se Solný mlýn vynořil znovu a tentokrát myšlenky na jeho uskutečnění nabraly určitější obrysy. První pokus na podzim 2024 překazily povodně na severní Moravě, ke které má nezanedbatelná část organizátorů rodinné či přátelské vztahy, a tudíž se místo Solného mlýna vydali prakticky pomáhat. Podařilo se to až o rok později a dost možná se vyplatilo počkat. Minimálně kvůli počasí. Byl to totiž poslední záchravě skutečného léta tohoto roku.

Z očekávání zhruba dvacítky účastníků se dalo vyčíst, že potřeba inspirace, jak duchovní křesťanské hodnoty vnášet do nejrůznějších aktivit, je veliká. Mnozí se těšili také na společenství, společnou modlitbu, sdílení zkušeností i na prostor pro ztišení a sebereflexi.

Na otázku, do jaké míry byla tato očekávání splněna, dává odpověď konečné hodnocení. Program Solně-

ho mlýna byl ambiciózní a většině účastníků přinesl to, co od něj očekávali. Zmínku si zaslouží prostor pro ztišení a zamýšlení, stezka sebereflexe, kreativní práce, a především Poutníkova výzva – sobotní odpolední výprava do sázavského kláštera a jeho okolí s množstvím úkolů. V jednotlivých hodnoceních se pochopitelně projevily i rozdílné povahy a potřeby účastníků a také se do nich promítal vliv různých duchovních tradic a důrazu, který je v nich kladen na různé způsoby prožívání. Převažovala však vděčnost, radost a spokojenost, že se v rámci Ymky daří různé tradice propojovat a že toto propojování je obohacující i pro ty, kteří vidí svůj duchovní domov především ve své církvi.

Dá-li Pán Bůh dočkat, Solný mlýn se uskuteční i v příštím roce. Určitě se na něm znovu sejde pestré společenství ymkařských vedoucích, kteří chtějí ve svých aktivitách více a lépe pracovat s duchovními hodnotami.

Solný mlýn 2025 se konal od 19. do 21. září v Masarykově táboře YMCA v Soběšíně a byl zcela financován z Operačního programu Jan Amos Komenský.

*Vojtěch Rálek, generální sekretář YMCA v ČR,
foto: Petr Burian*

Cyklus Vzpomínání na Ymku

V následující rubrice vám přibližujeme významné osobnosti Ymky jejich vlastními slovy. Dalším pamětníkem je Michael Otřísal - evangelický farář a televizní dramaturg. Dlouhá léta působil v televizním náboženském vysílání jako dramaturg, redaktor i kameraman České televize a později také TV Noe. Výrazně se zapojil do ekumenického života - stojí v čele spolku ESBU, který propojuje biblickou reflexi s uměním. Na počátku 90. let se podílel na založení samostatné české Ymky a byl místopředsedou YMCA v České republice, do jejíž práce se aktivně zapojovali i další členové jeho rodiny.

Sám s odstupem let říká, že Ymkou tehdy „prolétl jako zanícený fanda jejího konceptu“, přičemž už tehdy balancoval mezi mnoha oblastmi služby i práce. Příznává, že není archivářský typ a soustředí se hlavně na přítomnost - dělá to, co je v daném okamžiku potřeba, a pak míří dál. I proto dnes s nadsázkou tvrdí, že si na mnohé situace, výroky nebo události už jednoduše nepamatuje. Jeho energie a zápal však zůstávají, uchovává si živý zájem o nové podněty a rád předkládá vize, jež mohou inspirovat další. Nabízíme proto několik jeho myšlenek, které se vztahují právě k YMCA - k prostředí, jež mu dávalo smysl tehdy a jehož hodnotu vidí jako nosnou i dnes.

O vzpomínání a zapominání

Ono je to do jisté míry dobře, že se zapomíná. Ted' to řeknu na poli církve, ale ono to do jisté míry platí určitě i pro Ymku, že ti, kteří se dušují zachováním tradic, tak si většinou pletou tradici se zvyky - a to je špatně. Protože v pravém slova smyslu tradice je předávání ohně. To je ta opravdová tradice, předat ten impuls. YMCA taky nemůže být stejná, jako byla před 100 lety. Myslím, že je to dobře, že se některé věci zapominají, protože ti, co přicházejí, tak nasají do nosu spíš ducha organizace a pak tu myšlenku můžou rozvíjet po svém.

Co mě na Ymce oslovilo: okopávání úhoru

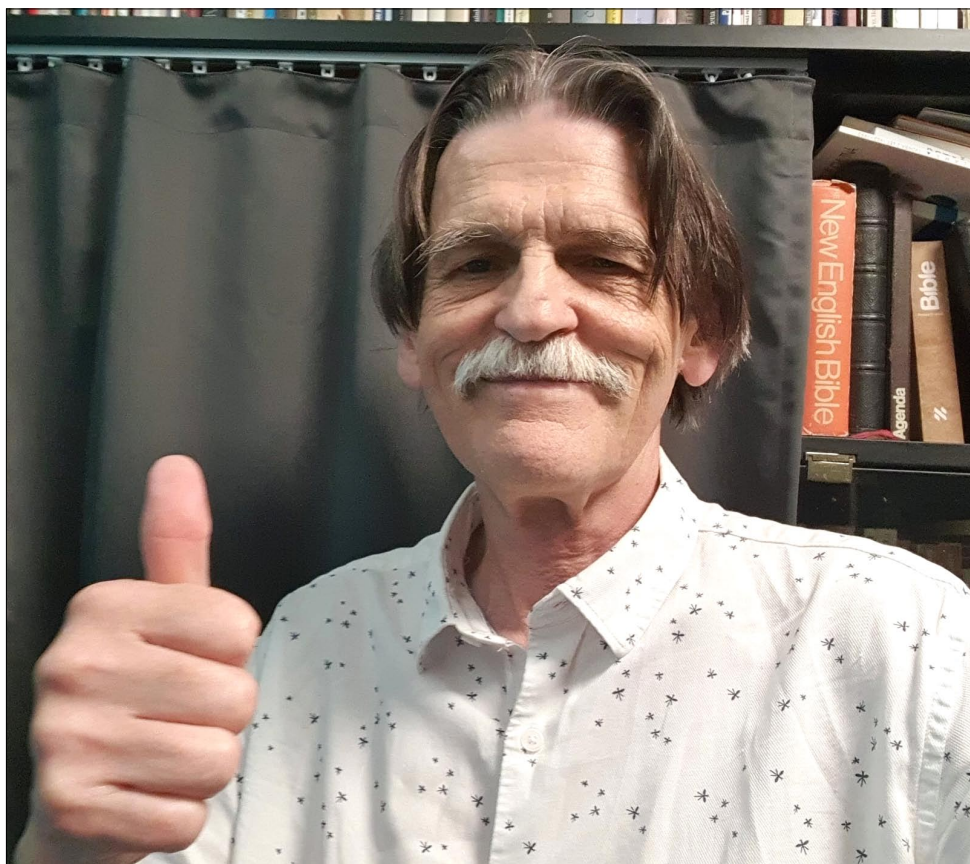
Začnu obecně. Mně se vždycky zdálo, že by církev, jak

to říkal papež František, měla být hodně nízkoprahová, že by to měl být takový polní lazaret, který se přeusouvá tam, kde je potřeba. Samozřejmě, že má svoji tradici a má věci, které nese dál a ke kterým je potřeba dorůstat, ale v zásadě by měla mít ten práh hodně nízko. Takže z tohoto pohledu, když ke mně myšlenka Ymky přišla, tak mně připadla báječná, protože ona vlastně spojuje v sobě - duch, duši, tělo, to je vlastně takové krásné předpolí církve, já tomu biblicky říkám okopávání úhoru. Nemyslím si, že to je místo evangelizace, ale jako okopávání úhoru, zbavování předsudků o církvi. Stejně tak jsem to náboženské televizní vysílání nikdy nechápal jako misijní, protože to je příliš přetíženo, to od toho chtít, ale taky je to okopávání úhoru. Já jsem v podstatě začal na dvou polích okopávat úhor: jednou nohou jsem byl v televizi a kolem toho roku 1992 jsem byl tady u spoluzakládání Ymky v České republice.

Měla YMCA v 90. letech širší společenský potenciál?

O tom jsem já hluboce přesvědčen. Nemůžu říct, jestli si to společnost uvědomovala, ale já prostě... když to vezmeme z politického konce, tak když mluvíme o demokracii, jako o tom, co chceme pochopit nebo udržet jako ten nejlepší možný systém organizování společnosti, tak demokracie bez demokratů je vlastně strašně nebezpečná. Je to vlastně jediný politický systém, který může sám sebe i zrušit, což je trošku až komické. On se dá odhlasovat konec demokracie, že jo - to jde, není to úplně vyloučené. Ale demokracie, pokud nemá, jak by řekl Masaryk, ten mravní ideál, pokud není zalidněna demokracie - to znamená lidmi, kteří jsou nějak zorientovaní, pevní ve svém životním usazení - pokud je nemá, je to vlastně strašně nebezpečné zřízení.

Ta drobná masarykovská práce na zakotvení lidí, to je podstatné. Já jsem byl vždycky fascinovaný, když jsem se tu pohyboval v těch devadesátých letech, když jsem viděl ty staré členy Ymky, jak jsou svěží, nejenom tedy tělesně ale i duchovně. Jak jsou třeba vycvičení v tom - a to je taky šíleně důležité pro společnost - jak se učili diskutovat. To není jen tak jako „mám



hubu a mám myšlenky“. To se musí umět. A na nich bylo vidět, že to umí, opravdu – a to je ohromná práce pro společnost. Takže znovu říkám, já jsem absolutně přesvědčen o tom, že tento koncept Ymky – duše, těla a ducha, je pro společnost vlastně kriticky důležitý.

Umění diskuze

Zdá se, že se to vlastně do této rychlé doby, kdy se všechno mění takřka před očima, ani nehodí. Protože ona ta skutečná debata, která respektuje své zákony, je hrozně zdoluhavá, protože já si musím vyposlechnout toho druhého. A pak se pokusit – dříve, než budu odpovídat – zformulovat to, co si myslím, že chtěl říct. Musím to říct tomu dotyčnému a teprve až mi to schválí, že to tak myslel, tak můžu já začít argumentovat. Pokud to tak není, tak je to vlastně jenom vzájemné překřikování a dvojcestný monolog, není to

diskuze. Ono by to samozřejmě bylo důležité i v našich politických debatách. Kdyby byla sněmovna zalidněná ymkaři, tak bychom to měli úplně vyhrané.

Bylo by to zdoluhavé, pro některé lidi by to znamenalo, že to je opravdová žvanírna, tak, jak tomu říká náš nastupující ministerský předseda, ale pokud se má dojít k nějakým opravdovým závěrům, pokud se něco má mezi těmi dvěma názory stát: buď ať se jeden nebo druhý změní, nebo ať skončí někde ve vzájemném pochopení uprostřed, tak to potřebuje tuhle metodu. Ne silný hlas a chytré bonmoty a já nevím, co všechno. Kdyby byla sněmovna plná ymkařů z akademické Ymky, tak tam budeme chodit poslouchat dobrovolně, budeme tam klidně hodiny sedět a budeme se učit, jak se hledá pravda.

Svěží a zorientovaní: YMCA dnes

Ymkařský trojúhelník stále platí, možná dnes víc než jindy. Právě ta kombinace duše, ducha a těla je dnes u té nastupující generace trochu passé. Myslím si, jak to tak pozoruju, že někteří si vyberou tu fyzickou, někteří duši, ale ono to chce fakt, aby to bylo v jednotě. Chce to být svěží a zorientován ve všech bodech toho trojúhelníku.

Lidé, které jsem v Ymce potkal

Vzpomínám si na Lubora Drápala, to je výrazná osoba samozřejmě, Jiřinu Šiklovou, ta jezdila pravidelně na setkání ESBU. To je všechno podobné pole, vídal jsem je i mimo Ymku. Tonda Culek a Tomáš Zajíc, Daniel Horák. Jan Šimsa. Nejvíc mi vystupuje osobnost Lubora Drápala.

Tenhle kolektiv mi připadal jako takový kotlík, ve kterém vzniká něco nového. Tuhle vzpomínku na tu dobu si nesu, že jsme v podstatě nevymýšleli vymyšlené, ale chtěli jsme to vymyšlené nějak smysluplně pronést do současnosti po všech stránkách: jak organizační, tak duchovní. Pro mě to opravdu byl tenhle ten kotlík, jak to tam vřelo a vytvářelo se z toho něco nového.

Jak může YMCA zaujmout dnešní mladé lidi

No, je to právě dost těžké... Já jsem už asi ta stará generace, která nemá přímý dotyk s náctiletými, kterých se práce Ymky týká asi nejvíc. Já bych jenom řekl, že je dobré si všimnout toho, že se určitě po opojenosti technologiemi, médií a vším tím, co vede člověka až tak trochu do izolace, protože tento druh kontaktu nevytváří žádné společenství, že se objeví potřeba někam patřit.

Člověk je tvor společenský. To má v sobě zakódované a v podstatě i to jeho lidství vzniká – musí do něj vrstnat, my se nerodíme hotoví. Trvá to v případě člověka strašnou dobu, než naplno vrostle do lidského společenství. A být průvodcem na téhle cestě je hrozně smysluplné. Tam, kde třeba rodina selhává, tam může přiskočit YMCA.

Ale samozřejmě problém je v tom, aby se potom zotoužili ti adresáti. Jakým způsobem se k nim dostat? To je hrozně složitá otázka. Protože oni mohou mít dojem, že jim vlastně vůbec nic nechybí. Oni můžou být

málem prezidenty Ameriky, každý může být čímkoliv, co si vysní. Samozřejmě pak narazí na strop a zjistí, že to není možný, ale teoreticky můžou být dneska čímkoliv. To přináší takovou tu roztěkanost „vysním si jedno – narazím, dobrý, vysním si druhý – narazím, jdu dál“ a můžu s ní donekonečna narážet na hranice svých snů až do dospělosti. A tajemství něčeho, čemu by se dalo říkat pokojný život, je v tom, že najdu to místo, na kterém já mám stát. Ne na kterém „se stojí“ nebo na kterém tamten... Kde JÁ. A když ho najdu, tak pak je to báječný. A to je znovu o tom zakotvení.

Věřím, že ta otázka, jak do toho vtáhnout dnešní mladé, to by byl i pro mě teď, kdybych se do toho znovu ponořil, asi ten problém největší. Protože o tom, že YMCA na to má, že její nastavení je správné a užitečné, o tom nepochybuji.

Kotlík, ve kterém se vaří dospívání

Víš, já mám na mysli takové věci, které jsem osobně prožil. Třeba když jsme točili Ten Sing, to jsme byli na jihu Čech, Kaplice. Pro televizi jsme točili tensingový koncert, kam byli pozváni tiy pubertáci z okolí. A – jako koncert dobrý, nejdřív možná koukali a byli trochu na rozpacích, jestli chtějí s tím jít nebo ne. Posléze se se to zlepšovalo, ale ten moment, který je pro mě důležitý, je, jak bylo vždycky po koncertech zvykem takovýto veliký vzájemný objímání. Tam jsem viděl několik těch místních teenagerů, jak to úplně s vytrěštěnými očima pozorují. Fakt úplně nehnuté – a byli naprosto fascinováni tím, že ono něco takového vůbec existuje.

A já si myslím, že ta potřeba tady pořád je. Ale je zatlačena. Je zatlačena pseudospolečenským, nabitým životem elektronickým a vším tím. Koneckonců vidíš to tady na tom, když vypukl covid. Jak to vlastně nejvíc ods*ali teenageri a mladí lidi. Protože oni to bytostně potřebují. To je ten jejich kotlík, ve kterém se vaří to jejich dospívání. Takže ta potřeba tady určitě je, není nutné jí nějak uměle vytvářet. Akorát nabídnout, jak ji naplnit.

*Zdroj: rozhovor 19. 11. 2025, Praha
vedla Julie Bergerové, redakčně upraveno a zkráceno,
foto: autorka textu*

YMCA na Korzu Národní

Pražské oslavy výročí Sametové revoluce mají jedinečnou atmosféru. V Česku ani na Slovensku se příliš často nesetkáte s pouličními festivaly, kde vás místo vůně grilovaných klobás vítají dobrovolníci, rušné ulice se na den promění v pěší zónu plnou hudby, debat a výstav a kde primárním cílem nejsou výšší prodeje, ale připomenutí hodnot, které naše společnost tolik potřebuje oživit. A které jsou přitom tak oblíbené a každoročně je navštěvují tisíce lidí.

YMCA věří, že je důležité mít svůj každodenní život založený na hodnotách, které dávají životu smysl a pomáhají člověku růst. Právě proto je jejím cílem nejen kvalitně naplňovat volný čas, ale také vytvářet prostor pro přátelství, vést děti i mladé ke spolupráci s druhými a předávat jim hodnoty, které rozvíjí celou jejich osobnost – tělo, duši i ducha. YMCA je prostorem, kde se mladí lidé mohou vzájemně inspirovat a společně objevovat, na čem v životě skutečně záleží. YMCA na Korzo prostě patří :-)) a 17. listopad je pro ni skvělou příležitostí, kde se setkat s lidmi všech generací, diskutovat s nimi, představit své aktivity a povzbudit se navzájem pro aktivní občanský život.

I proto jsme byli rádi, že YMCA prošla dramaturgickým výběrem pořadatelů a spolu s dalšími sedmnácti organizacemi se mohla představit v Občanském sektoru Korza Národní v ulici 28. října. I přes velkou zimu jsme to skvěle zvládli, atmosféra byla příjemná a živá a na náš stánek jsme získali krásné ohlasy.

Návštěvníci si tu mohli nechat na tvář namalovat symboly jako vlajku či trikoloru, nebo si napsat hodnotu, která je pro ně osobně důležitá. Kromě tužek a barev na obličej jsme využili také šablony, které nám ochotně vytvořili liberečtí ymkaři (děkujeme!). Zájem byl opravdu velký.

Populární byla i možnost usednout ke dvěma mechanickým psacím strojům a napsat si na kartičku „Vzkaz pro své budoucí já“. Každý mohl vyjádřit, na čem mu záleží a co by rád v příštím roce posílil nebo rozvinul.



Vzkazy si lidé buď odnesli, nebo je zavěsili na pradelní šňůru ve stánku. Mnozí psali na stroji poprvé, někteří i marně hledali neexistující „enter“.

Na stánku jsme také rozdali několik stovek trikolor s dřevěným logem YMCA. Nejdůležitější však byly rozhovory, které jsme s návštěvníky vedli. Jak to vystihla jedna z dobrovolnic: „Hoooodně jsem si to užila, bylo hezké vidět lidi, kteří chodí kolem, ptají se, co YMCA vlastně je, a opravdu se o to zajímají.“ Velkou radost nám udělalo, že se u nás zastavila řada ymkařů, kteří v Praze slavili, ale také bývalí členové (autentickou reakci jednoho z nich si můžete přečíst níže) a dokonce i praneť legendárního ymkařského ředitele, Joe Firsta.

Celá naše účast se zkrátka mimořádně vydařila – a to především díky sedmnácti dobrovolníkům z osmi(!) regionálních Ymek! Velké díky všem za energii, nadšení a ochotu.

A děkujeme také pořadatelům Korza. Díky, že jsme mohli!

*Julie Bergerová, sekretář pro PR a komunikaci
YMCA v ČR, foto: autorka textu*

STRUČNĚ

► V říjnu se Viki Jílková z boxerského klubu Victoria YMCA Plzeň stala mistryní Evropy ve váze do 65 kg a vybojovala zlatou medaili pro Českou republiku. Gratulujeme!

► První ročník Slavností zemojablíček a hned vítězství pro YMCA J. Hradec! Péřice ymkařů se pustila do vaření i smažení bramborových dobrot a v komunitní soutěži si odnesla 1. místo za nejlepší bramborový pokrm. U stánku Ymky šlo nejen o chuť, ale i o energii, týmového ducha a skvělou prezentaci Ymky v akci, přirozeně a s úsměvem. Živá reklama, jak má být.

► YMCA Plzeň obnovila skauting v obci Prádlu. Po dlouhých 80 letech, kdy byl skauting v místě zakázán, vznikl v říjnu skautský oddíl Zlaté lilie Prádlu – první plzeňský YMCA skautský oddíl. Děti už vyrazily na první bojovku do lesa a čeká je intenzivní skautský výcvik, poznávání přírody, trénink první pomoci i růst v hodnotách pravdy, věrnosti, přátelství, odvahy a služby druhým. Podporu poskytla YMCA Sever.

► Trend ymkařských plesů překročil hranice Jihočeského kraje, a tak se v lednu 2026 kromě tradičního plesu v Jindřichově Hradci (17. 1.) můžete o týden později vydat také do obecního sálu v Moravci, kde to 24. 1. roztančí YMCA Pelhřimov!

► Odstartoval další ročník ledové výzvy Ymky Sever – Otuzilec YMCA 2025/26! Od listopadu do února se můžete znovu nořit do studené vody, překonávat sami sebe a posílit tělo i mysl. Ať už se otuzujete doma pod sprchou, v řece, v bazénu nebo v kádi – každý ponor se počítá! Výkony si účastníci zapisují do tabulky (protože co není v tabulce, jako by nebylo), sdílejí fotky a tipy a vzájemně se povzbuzují s dalšími statečnými. Přidejte se i vy! Nejlepší tabulka (hned po čokoládě) je pryč ta ledová...

► V říjnu se na táborové základně Vlčice konalo další víkendové setkání programu YMCA PraMeNY – prostoru pro mladé a nadějně ymkaře, kteří chtějí růst, inspirovat se a jednou moci vést Ymku dál. Byl to víkend plný sdílení, her i přemýšlení. Účastníci vyrazili na exkurzi do YMCA Jindřichův Hradec, hledali společně řešení náročných táborových situací, plavili se na lodích, zkoušeli divadelní scénky o momentech, které vedoucí zažívají, zpívali při večeru chval, užili si noční hru a společně slavili nedělní bohoslužbu. A mezi tím vším vznikalo to nejdůležitější – společenství a vzájemná podpora. Setkali se tu lidé z různých koutů republiky – vedoucí a dobrovolníci, kteří chtějí předávat dál to, co sami v Ymce dostali. A my jsme vděční, že máme takové mladé, zapálené a laskavé lidi, díky kterým má YMCA energii i směr do budoucna.

► YMCA Podivín připravila v listopadu akci Dotek umění – oslavu svátku sv. Cecílie, patronky hudby, básníků a nevidomých. Návštěvníci si užili živou hudbu skupiny SALATOR, zvěřinový guláš od místního mysliveckého spolku, špekáčky, svažené víno i čaj na zahřátí. Pro děti bylo připravené tvoření a hra Tajemství ztracené lucerny – kultura, dobré jídlo a společný čas na jednom místě.

► Také letos v listopadu jste v obchodech mohli potkat usměvavé dobrovolníky YMCA Jindřichův Hradec a YMCA Plzeň, kteří vybírali dary pro podzimní celonárodní Sbíрку potravin. Děkujeme všem, kteří se zapojili – každá konzerva, těstoviny či dětská výživa mají velký význam!

► YMCA Strmilov připomněla svátek Dušiček – Památku zesnulých – originální plotovou hrou. Celý následující týden visely na plotě evangelické fary herní úkoly, díky nimž se návštěvníci mohli dozvědět více o tomto tichém svátku, který vybízí k vděčnosti, vzpomínkám i k tomu, vážit si společně prožívaných dní.

► Do Rodinného centra YMCA Praha zavítala skupina studentů medicíny. Dětem z místní dětské skupiny pomáhali „léčit“ plyšáky, zorientovat se v názvech částí těla i nenásilně bourat obavy z doktorského pláště.

► YMCA se rozhodla převzít péči o hrob Jamese McCrearyho (1896–1919), amerického ymkaře, člena kinematografického oddělení vojenské YMCA a jednoho z prvních amerických sekretářů, kteří po válce přišli do Prahy, aby tu pomohli založit samostatnou československou Ymku. James McCreary zahynul při nehodě během filmování průletu letadla pod železničním mostem. Adopce jeho hrobu na pražských Olšanských hřbitovech je vyjádřením úcty všem, kteří nás v ymkařské práci předešli.

► YMCA skaut v Domaníně tvoří napříč generacemi. Seniorky se při společném setkání pustily do výroby adventní výzdoby a svíček na Domanínský vánoční jarmark – tvoření se stalo příjemnou terapií, procvičením jemné motoriky i časem k povídání. Zapojily se také dětské družinky Motýlků, Surikat i Gepardů, které pekly svatomartinští rohlíčky, vyráběly mini knížky a tvořily líčky s hřívou z podzimního listí.

► Ymku nově najdete i na Flickru! YMCA v ČR spustila svůj vlastní profil, kde postupně přibývají fotky z akcí, programů a dalších ymkařských aktivit. Mrkněte na www.flickr.com/photos/ymcacz/ a nechte se inspirovat!

*Julie Bergerová, sekretář pro PR a komunikaci
YMCA v ČR, foto: YMCA DAP*

Dny omalovánek v Kůlcentru YMCA Orlová

V polovině září se v Kůlcentru YMCA Orlová uskutečnily oblíbené Dny omalovánek, které nabídly dětem i mladým návštěvníkům prostor k odpočinku, tvořivosti a radosti z kreslení. Každé odpoledne od 13 do 18 hodin se stoly zaplnily pastelkami, fixami a omalovánkami, do nichž se účastníci s nadšením pustili.

Atmosféra v centru byla příjemná a plná barev. Děti si vybraly omalovánky podle vlastní fantazie a trávil čas v přátelském prostředí, kde nechyběl úsměv ani dobrá nálada.

Rádi bychom touto cestou poděkoval městu Orlová a Moravskoslezskému kraji za poskytnuté dotace. Bez této podpory bychom tento workshop nemohli uskutečnit. Projekt YMCA Orlová putuje za poznáním, hraje si a tvoří byl podpořen z prostředků Moravskoslezského kraje v rámci Podpory volnočasových aktivit pro mládež v roce 2025 v rámci dotačního titulu 1 – Podpora pravidelné celoroční činnosti s dětmi a mládeží ve volném čase částkou ve výši 50 000 Kč.

*Nikola Niesytová, YMCA Orlová,
foto: archiv autorky textu*





Setkání na Korzu

Letošní oslavy 17. listopadu na Korzu Národní pro mě měly mimořádnou sílu. Mezi tisíci lidí jsem tu po třiceti letech potkal Janu - svou oddílovou vedoucí z pražské #YMCA. Návrat v čase. Čtyři písmena, která mě v dětství formovala víc, než jsem si tehdy uvědomoval.

Zatímco někdo chodil do Skauta, já vyrůstal v YMCA. Tam jsem poprvé slyšel opravdovou angličtinu, naučil se vzít do ruky kytaru, zamiloval si vandy a svět za městem. Díky oddílu jsem objevil i své srdcové oppidum Závist, kam jsme jezdili na výpravy. A hlavně - právě na letních táborech jsem se naučil tomu nejdůležitějšímu: kamarádství, samostatnosti, spolupráci, pomoci, fair-play. Hodnotám, které mi zůstaly.

YMCA přitom není jen osobní vzpomínka. Je to organizace s příběhem sahajícím až do roku 1844, kdy byla v Londýně založena a postupně se stala největším mládežnickým hnutím na světě. Z jejího prostředí

vzešel basketbal i volejbal - sportovní fenomény, které dodnes spojují miliony lidí.

U nás vyrostla díky podpoře USA i díky T. G. Masarykovi a jeho dceři Alici. A pražský Palác YMCA z roku 1928 je dodnes místem, kde cítíte historii, energii i hodnoty, na kterých byla postavena.

Pro mě má YMCA ještě jeden rozměr: pracovala v ní moje babička. A já ten odkaz, který ve mně žije díky ní i díky Janě, беру jako tradici, která se neztrácí - jen nenápadně prochází generacemi...

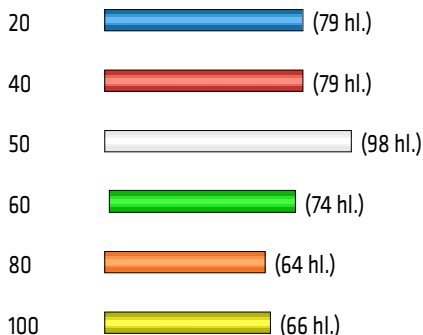
A tak jsem si 17. listopad letos připomněl trochu jinak. Nejen jako výročí svobody, ale i jako návrat k tomu, co ze mě udělalo člověka, kterým jsem dnes.

Ahoouooj a díky!

Martin Krška, foto: Julie Bergerová

ANKETA 4/2025

Na kolik procent jste spokojeni s výsledkem voleb do parlamentu ČR?



Celkem hlasovalo: 460

Zdroj: protein.ymca.cz

Komentář

Volby dopadly, jak dopadly! Pokud se podíváme na výsledky ankety, tak de facto kopíruje výsledky voleb. Mírná většina je spokojená.

Na 100 procent je spokojen nejméně respondentů, pouze 14 procent, stejné hodnoty dosáhla i možnost spokojenosti na 80 procent. Přece jen spíše spokojeno, tedy na 60 procent je spokojeno 16 procent hlasujících. Dohromady tedy 44 % lidí to vidí optimisticky.

Nespokojených je celkem 36 %, na 20 či 40 procent. Nebyla možnost 0, protože pokud by pro ni někdo hlasoval, bylo by to čistě emotivní, protože katastrofa vypadá ještě úplně jinak...

Nejvíce hlasů dostala možnost „půl na půl“... 21 %, což jsou zřejmě čekatelé na to, jak to nakonec všechno dopadne, nebo i optimisté, kteří říkají, že vždy vše může dopadnout ještě hůře. Zající se sčítají po honu, tak uvidíme... příští volby ukáží.

J. V. Hynek

DOPORUČUJEME!

PLECHÁČEK

Nezmeškejte možnost získat Plecháček YMCA, tmavě modrý, 350 ml, cena: 200 Kč/ks. K objednání na sekretariat@ymca.cz. Pozor, množství na skladě je samozřejmě omezené, bude postupně ubývat, tedy: kdo dřív, ten dřív...



A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Data YMCA

Zvláštní téma... ale v případě YMCA velmi zajímavé. Není myšlen jen rok vzniku 1844, ale data obecně. Co všechno nám mohou říct čísla o naší organizaci? Rozcvičte své krční obratle, budete kroutit hlavou, jak se budete divit... :-).

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých ostatních akcí.

Uzávěrka je 20. 2. 2026.

GOSPEL NIGHT



Tensingáři vás srdečně zvou
na vánoční koncert!



KDY: 13.12.2025 16:00-18:00
KDE: HUSŮV SBOR, VRŠOVICE



MŠMT

PRAHA
PRAHA
PRAHA

